

Tűz van Ég a vesztőhely!
Kényeskedve száll föl a páva
Feszülünk — izmunk szakad
túl erős a vármegyeháza

Újra suhan a nagy bárd
véres-deres az éjszaka tarkója
sikoltunk Hallgatsz páva?
Testünk csonkán zuhan a hóba

II.

Három holló, fekete madár
Ladik égből toronyra száll.
Három tolluk elhullajtják,
Szemek színét kihalásítják.

Mert akinek nincsen hazája,
Három holló száll vállára.
Vadak szeme lesz kékszeme,
Seb lesz ajka — bánat sebe.

Három éjjel fekete vérben
Vergődtem a verítékben,
Kérgesedtem nagy kétségben:
Meg ne fordulj, szívverésem!

És jaj, akinek van hazája,
Mégsincs benne maradása!
Hollók úzik, reá csapnak,
Szemét vájják, szívéen laknak.

GÉCZI JÁNOS

1920

J. G. vöröskatona emlékének

Nyárfák csúcsai fekete zászlak,
cibálja a szél — foszló rongyok!
lebbennék, csattognak varjúszárnyak,
zuhannak a földre nehézkedő gondok.

Bakony, Vértes, Mátra — — —
párába pólyált csecsemő eltört gerince;
Kárpátok ringó bölcsejében
a sírás hogy rázza!

Körbeállják vajákosok:
turbolyát, mügét a ráolvasásra!
kuviktollat vérbe!
másodszülött méhlepényt a tálba!
— — — Millió, vörösre sirt szemmel
a meggyes
e pusztulást hogy vigyázza!

*Akasztottak sikolya a szél,
s rejtőztető erdőkben az indák
kacsaikat hurkokká fonják.
Minden fa Krisztus-kereszt.*

*Nyárfák csúcsain fekete zászlak!
Cibálja a szél! Foszló rongyok!
Lebbennek, csattognak varjúsárnyak!
Zuhannak a földre nehézkedő gondok!*

Bodrogköz

*Folyóim — Bodrog, Tisza —
kitárt lábaid közé fekszem!
Tajtékkal fátylas legyen a test
s juharillatú e szerelemben.*

*Széles asszonycsipejét
e táj hogy riszálja — — —
melleidet — kökényesekből
kibukó dombokat —
tenyerem véresre markolássza!*

*Váraktól sebhelyes testedet
— szlávok, Ákosok, kurucok, pogányok —
sok férfi meglátta
— — — vetközz most nekem!
így lehetsz mindenki mátkája.*

*Árvízruhád rádfeszül
— nedvesedik combjaid tája:
tapogatják fényes hínárok
— — — ujjaim átváltozása.*

SZALAI CSABA

Pusztanéző

*Fű vacog. Moccanni nem mer.
Ezüst szájpádlás az árok, —
sár ínyében vízgyöngyhenger
prüszkölődik, nyál szivárog.*